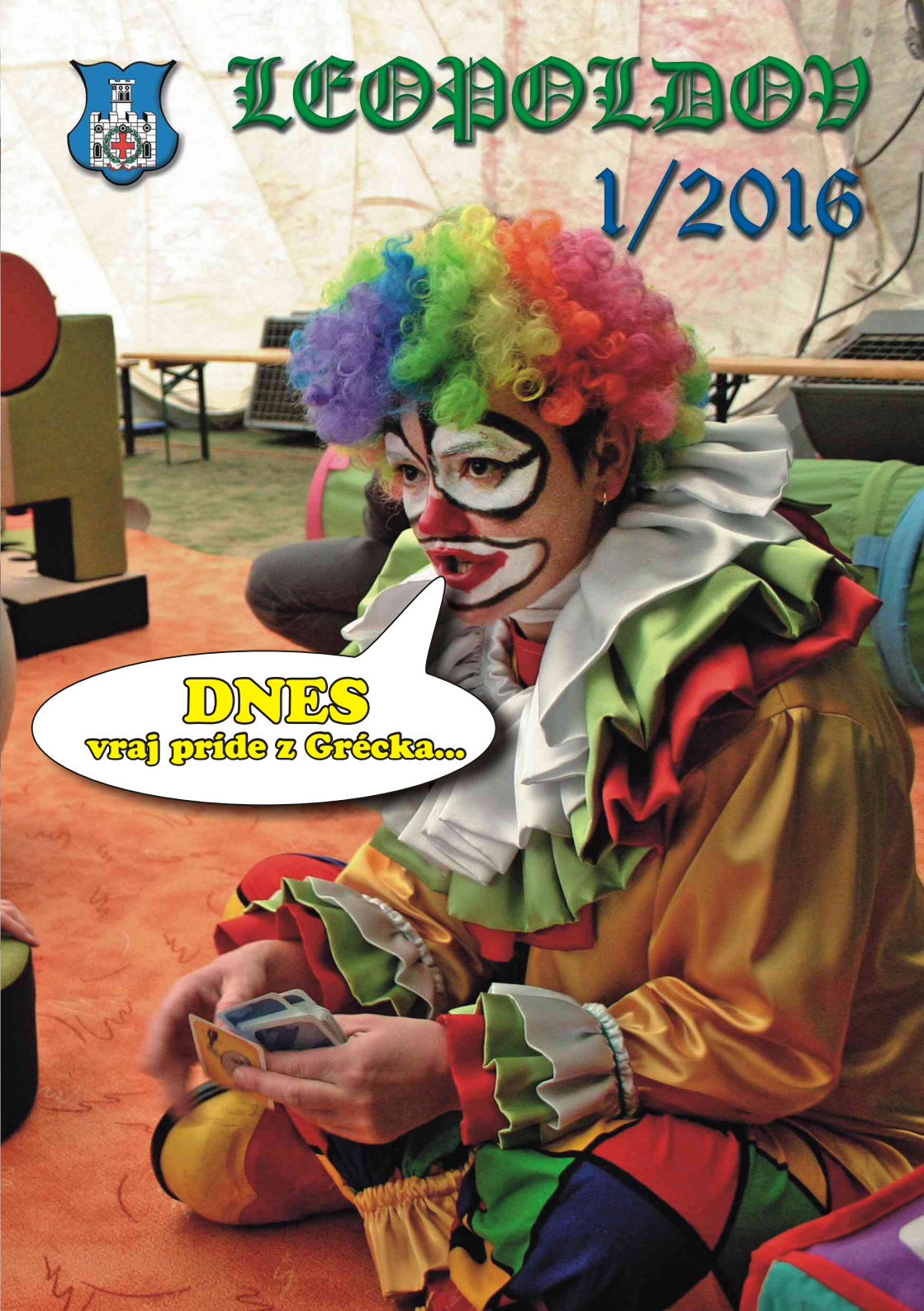

LEOPOLDOV

1/2016

DNES
vraj príde z Grécka...

Festival spoločenských hier

Leopoldovské deti šiesteho decembra čakali na príchod Mikuláša, ktorého za ne pozvala primátorka mesta, na záver minulého roka naozaj netradične. Svoje čakanie si vďaka celodennému festivalu hier skracovali v nafukovacej športovej hale, kde program pre deti i mládežníkov pripravilo mesto v spolupráci s mládežníckou organizáciou Skarabeus. Vítal ich tam šašo v pestrofarebnej šašovskej uniforme a po celý deň robil deťom sprievodcu. Zahral si s nimi spoločenské hry, ale úplne vážne aj futbal. Pre svoje veľké šašovské topánky najväčšie uplatnenie našiel v bráne. No tých sprievodcov, rozhodcov a organizátorov bolo podstatne viac – boli to aj deti a mládežníci ochotní pomôcť, pracovníčky mestského úradu a poslanci či priatelia spoločných vecí.

Do nafukovacej haly začali deti prichádzať v nedeľu po desiatej hodine. To už mali rozhodcovia a pomocníci naštudované pravidlá hier, ktoré mali zverené, aby ich mohli rýchlo a jednoducho sprostredkovať deťom alebo ďalším záujemcom. Spomedzi najmenej tridsiatich vídaných aj nevídaných druhov spoločenských hier boli nielen také, ktoré sú určené pre mladšie či staršie deti, ale aj dospelých. S prichádzajúcimi deťmi sa dokonca našli aj také, ktoré rady zastúpili rozhodcov a sami na správnosť hry dohliadali. „Ja sa teším, že sú tu hry, ktoré doma nemáme a môžeme si ich skúšať až do večera. Jednu som si vyhládla a napíšem Ježiškovi, že presne takej by som sa potešila, aby sme sa s ockom a mamou mohli spolu hrať,“ hovorí sedemročná Miška. Pre najmenšie deti boli určené napríklad rôzne typy malých aj veľkých skladačiek, autodráhy, loptové hry, skladací hrad, skladacie drevené železnice s vláčikmi. Mohli popri nich chodiť kolenačky, štvornožky a mamy sa nemuseli báť, že budú mať zašpinené kolena.

Staršie deti sa dostatočne vybláznili na nafukovacom hrade alebo trampolíne a po-

prítom si mohli skúšať ďalšie hry. „*Pokúšali sme sa vyberať také aktivity a hry, ktoré by deťom nielenže skrátili čas čakania na Mikuláša, ale predovšetkým také, aby ich zaujali a príjemne sa cítili,*“ hovorí jedna z organizátoriek Kristína Bajtalová. My len dodáme, že hry väčšinou rozvíjali pozitívne emócie, postreh, tvorivosť, strategické myslenie a pocit pre spolupatričnosť či zodpovednosť. Chalani, ale aj dievčatá a aj rodičia kalórie z nedeľného obeda pálili pri stolnom futbale a stolnom hokeji, mladšie deti sa pri nafukovacej hale zasa pozvali na koníčkoch, s ktorými z Červeníka prišli deti potešiť členovia Leopoldovského jazdeckého klubu Oklahoma. A potom hybaj sa občerstviť k pani primátorke a jej kolegyniam do mikulášskeho bufetu, kde na deti čakali okrem čaju a ovocných nápojov sladké i menej sladké dobroty. Upiekli ich maminy, ktoré spolu s deťmi prišli na mikulášske posedenie, ale aj pracovníčky mestského úradu. Medzi nimi aj mama malého Aurela, ktorí prišli zo Serede. „*Bolo milé, že niektoré maminy priniesli sladké občerstvenie, myslím si, že je to taký prejav spolupatričnosti a mikulášskeho obdarúvania,*“ povedala primátorka T. Kavuliaková.

Edukačné okienko - DNES vraj príde z Grécka...

Mikuláš sa narodil do bohatej kresťanskej rodiny v gréckom meste Patara na juhu dnešného Turecka asi v roku 280 až 286 n. l. Stal sa biskupom v neďalekej Myre. Mal povest veľmi štedrého muža, ktorý pomáhal chudobným a obdarúval ich malými darčekomí.

No a keďže bolo pripravené aj maľovanie na tvár, na ktoré deti čakali doslova v rade, postupne sa celá nafukovacia hala premenila na detské mravenisko, kde sa každý pohyboval, kde chcel, hral sa tak, ako práve chcel. Bol to prosto mikulášsky deň. Keď sa stmievalo, deti si posadali na pripravené lavice, pretože im Harry Teater predstavilo bábkovú rozprávku o princeznej. Na rozuzlenie príbehu čakalo asi šesť desiatok zvedavých detí, ktoré moderátorka a bábkoherečka v jednej osobe podchvíľou zatiahla do deja, a tak si deti ani nevšimli, že na koniec predstavenia čakali už aj spolu s Mikulášom. Pre najmenších bola táto časť spoločného večera očakávaným vrcholom večera. Mikuláš sa s deťmi nielenže porozprával, ale vyzval deti, aby ho potešili dajakou pesničkou alebo básničkou. Očarené deti napokon stáli v rade, aby mohli Mikulášovi spríjemniť večer po ďalekej ceste riekankou alebo piesňou. Ale deti predviedli aj svoju šikovnosť a obratnosť v hrách, ktoré si pre ne pripravila Mikulášova pomocníčka. A že sa Mikulášovi detská ochota páčila, o tom svedčí aj to, že všetky deti obdaroval maškrtami. Napokon – Mikuláš so skutočnou mikulášskou bradou sám po stretnutí povedal, že sa potešil, pretože v detských očiach ešte stále vidieť úprimnú radosť a skromné očakávanie i podakovanie.

No a keď sa už Mikuláš musel pobrať ďalej, aby sa stíhol stretnúť aj s inými deťmi, to už program pokračoval pred provizórnou veľkoplošnou obrazovkou, na ktorej si mohli deti pozrieť mikulášsku rozprávku. A tak organizátori dúfajú, že aspoň malou čiastkou prispeli k mottu tohto podujatia – *že slnko detstva musí mať takú silu, aby vydržalo po celý život.*

Juraj Hladký, foto: V. Moravčík, M. Moravčíková

VIANOČNÉ TRHY S DARČEKOM PRE LEOPOLDOV

Keď 12. decembra 2015 zvony na veži Kostola sv. Ignáca odbili poludnie, námestím sa rozoznali príjemné tóny známych i menej známych ľudoviek, ktoré na spríjemnenie jarmočnej soboty pripomenula Mestečanka vo svojom stabilnom zložení Vladimír Vranák (harmonika), Luboš Slávik (basgitarra) a Pavol Karaba (bicie). Nuž, kto by mal vítať hostí, keď nie práve domáci... Podarila sa im vytvoriť príjemná atmosféra a pochvalovali si aj pani kuchárky a ich pomocníci, ktorí v stánkoch a kotloch už pripravovali vianočnú kapustnicu a spolu s Mestečankou si aj zaspievali.

No ešte prv, lež sa na námestí dovarila kapustnica a v školskej jedálni pod dohľadom Evky Hudákovej a Mirky Ďurákovej upiekli jaternice, šikovné gazdinky núkali návštevníkom osvedčenú domácu špecialitu slovenský hamburger, teda masťný chlieb s cibuľou, prípadne aj mierne poprášeny červenou paprikou. V zimnom počasí s horúcim čajom alebo podľa chuti vareným vínkom veru padli vhod. O prípravu jedál a vianočnej kapustnice a takisto o to, aby pod kotlami nevyhaslo, sa v tomto roku postarali Mária Krausová, Anna Kamenárová, Lídia Ďurišová, Lýdia Viaterová, Erika Púšová, Johana Beníková Dalimíra Štítáková, Gustáv Zenner, Pavol Zlámala, Ladislav Piovarči, Stanislav Piovarči, Ján Bachňák a Tomáš Šablícký.

O jednej sa na pódiu predstavila Lenka Slováková, ktorú v polovici vystúpenia vystriedal na harmonike mladý leopoldovský talent Daniel Ondria s pásmom skladieb Do hory, do lesa, Dnešný deň sa radujeme či Tichá noc. Lenka Slováková k vianočným skladbám pričlenila aj úpravy klasických skladieb. A niektoré úpravy kolied boli v istom zmysle v Lenkinej interpretácii aj pozdravom Milana Nováka, bývalého Leopoldovčana, ktorý ich aranžoval a pre zdravotné ťažkosti nemohol predvianočný Leopoldov navštíviť osobne.

Návštevníci medzitým v jednotlivých stánkoch obdivovali rôzne typické vianočné výrobky. Škôlkarske pani učiteľky vo svojom stánku ponúkali milé výrobky svojich zverencov, ale aj svoje vlastné, vyhotovené z prírodných materiálov. Záujem si hneď získali aj rozprávkové medovníkové ozdoby a stromčeky, ktoré pripravila Beáta Špacířová, takisto svietniky od pani Beťákovéj a tradičné chalúčky a domčeky, ktoré z tenučkých drievok vyrobil Pavol Beťák. Očarujúce zasnežené medovníkové krajinky podľa svojho naturelu prezentovala aj Zuzana Dechetová (Winklerová). Veselo a príjemne bolo o kúsok ďalej v stánku základnej školy, kde ponúkali návštevníkom trhov svoje výrobky a elegantné vianočné ozdoby žiaci zo základnej školy. Z ďalších stánkov zasa rozvonievali údené syry a iné syrárske výrobky, inde zasa medovníky a cukrárske výrobky, varené víno a čoraz viac aj dovážajúca sa kapustnica, ktorá sa tento rok podľa viacerých mimoriadne vydarila.

Z rámca slávenia Vianoc nevybočili ani kantičiarci – členovia speváckeho zboru Cantica znova. Nie, v názve sme neurobili chybu. Členovia zboru sú bývalí členovia študentského zboru Cantica nova, ktorí aj po skončení štúdií chceli v speve pokračovať a hrdo sa hlásia k svojmu materskému zboru. Napriek plánovanému 30-minútovému vystúpeniu aj na požiadanie pridali zopár prídavkov. Piesne ako Tichá noc či Dobrý pastier sa narodil

navodili atmosféru takých Vianoc, aké si zo starého Mestečka pamätá aj Ivan Szabó. A to bola práve chvíľa na to, aby primátorka Terézia Kavuliaková na námestí spolu s Ivanom Szabóom rozbalili vianočný darček pre všetkých Mestečanov či Leopoldovčanov – novú knižku poviedok, spomienok a esejí o Mestečku a Mestečanoch Žaby na Trolaskoch. Keďže jedna z kapitol sa volá príznačne Tichá noc, svätá noc môjho detstva, primátorka knižku s Ivanom Szabóom a Benjamínom Masarykom, ktorý s autorom v minulosti patrili k hýbateľom kultúrneho a spoločenského života starého Mestečka, vedno odprevadili knižku na cestu k svojim čitateľom práve prachom z vianočných oblátok. Autor knižky po prezentácii ochotne podpisoval venovania do knižiek a zotrval v rozhovoroch s Leopoldovčanmi aj so svojimi spolužiakmi. Medzi nimi nechýbali ani manželia Zenneroví či Emília Harsányiová, ktorá v mestskej kronike faktograficky mapuje súčasnosť mesta.

A to už atmosféru na námestí spríjemňoval ľudový umelec Luboš Straka. Hoci je Bratislavčan, nezabudol na inšpirácie rázovitých regiónov a preto sa predstavil ako ľudový spevák, inštrumentalista a výrobca hudobných nástrojov. Folklor mu učaroval – veď aj po svojom programe zostal na námestí a spolu s domácimi si spríjemňovali trhovnícky vianočný večer.

Text a foto J. Hladký

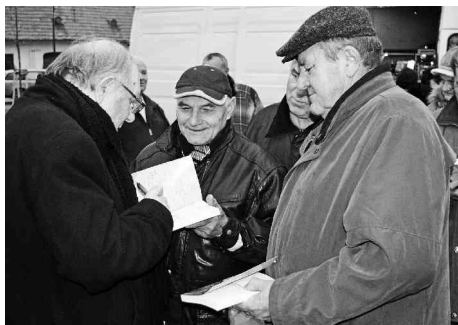
Knihá, ktorú poteší Mestečanov Ivan Szabó: Žaby na Trolaskoch

Publicista, novinár, ale aj maliar, sčasti aj konferenciér a divadelník, leopoldovský rodák Ivan Szabó napísal viacero kníh. Písal knihy o primášoch, strašidlách, slávnych motorkároch, o Bratislavskej lýre i Tatra revue... No popri vlastnom profesionálnom zameraní na rôzne oblasti novinárskeho života (bol redaktorom vo viacerých časopisoch, najmä v Kamarátovi, Živote a časopise Stop) stále akosi nemal čas na napísanie knihy o sebe a o svojom rodnom meste. Keďže je stále aktívny napríklad aj ako recenzent v oblasti literatúry faktu, dlhé roky nebolo čas dať spomienky do jedného celku. A to aj napriek tomu, že mnohé z myšlienok či zozbierané fakty mal kdesi v zásuvke odložené s tým, že raz knihu dá dopísať. Nakoniec aj na naliehanie priateľov a Leopoldovčanov, ktorí sa nevedeli dočkať akéhosi historického exkurzu Ivana Szabóa jeho osobnými dejinami i dejinami nášho mesta, začala sa rodiť kniha *Žaby na Trolaskoch*. Vznikala počas celého roka 2015 – a spolu s fotografiami je dnes príťažlivou kronikou, ktorá má dva spoločné menovateľa: Ivana Szabóa a Leopoldov. Prezentačnú tejto knihy si autor vychutnal spolu s desiatkami Leopoldov-

čanov počas vianočných trhov. Tí využili príležitosť, aby sa s Ivanom osobne stretli, a on im na obľátku napísal do čerstvej knihy svoje venovanie.

Knihu uviedol s primátorkou mesta do života Ivanov spolurodák Benjamín Masaryk, ktorého takisto pracovné povinnosti zaviali do Bratislavy. Všetky témy i osobnosti, s ktorými sa Ivan Szabó stretol, vychádzali z jeho hlavného povolania novinára. Na jeho základnú a najdôležitejšiu filozofiu profesionálnej prapodstaty novinára – zvedavosť – sa postupne nabaľovali ďalšie podnety. Samozrejme, nechýbal talent a hlavne osobnosti. Tie pre Ivana Szabóa už ako mladého človeka v jeho rodnom Leopoldove neboli generačnými protivníkmi, ale naopak, inšpirovali ho natolko, že sčasti nadviazal na ich aktivity. Knižka je milou a príjemnou sondou do dejín nášho mesta, cez ktorú môžeme spoznávať práve to, čo Ivana Szabóa formovalo na ceste novinárskym povoláním. A, samozrejme, spomienkou na osobnosti, ktoré pochádzajú z Leopoldova a s ktorými sa v živote stretol či a o nich počul od svojich známych. Napríklad ako mladý študent sám spolupracoval s tvorivými Mestečanmi

na prípravu leopoldovských kabaretov.

Úvodná kapitola je venovaná tajomstvu názvu celej knihy. Hovorí o žabách na Trolaskoch a dokonca sa zamýšľa napríklad aj nad tým, čo tento názov znamená. Čítatelia sa dozvedia, ako táto lokalita vyzerala kedysi, ale aj ako sa k nej sám autor po rokoch vracia. V ďalších kapitolách sledujeme detstvo Ivana Szabóa, jeho i leopoldovské futbalové časy a silné obdobie leopoldovskej hádzanej či formovanie rôznych lokalít nášho mesta. Popri veselom i vážnom spomínaní na časy od prelomu 30. a 40. rokov je text doplnený vzácnymi fotografiami z rôznych období. Mnohé z nich dopĺňajú spomínanie o ďalšie osobnosti i témy.

V ďalšej časti sa dočítame viac o povodiach či požiaroch, vianočnom i letnom období. Dalo sa predpokladať, že sa Ivan Szabó bude na väčšej ploche venovať aj väznici. Našťastie, to nie je spomienka ako z encyklopédie, ale skôr veselé spomínanie na hry pri múroch pevnosti, uzavretie areálu väznice i zmapovanie bohatého kultúrneho života vo väznici, ktorý dočasu zdieľali i Mestečania – vrátane koncertov a rôznych iných podujatí. Postupne pri čítaní knihy prechádzame školskými časmi Ivana Szabóa a posúvame sa aj v čase povojnových rokov päťdesiatym, sledujeme neutíchnajúci kultúrny život v Mestečku – od kabaretných predstavení, cez fenomén Benjamína Masaryka a Milana Piovarčího až k ďalším osobnostiam, o ktorých sme počuli len zďaleka, napríklad o Emilovi Skákalovi. Desiatky mien zaujímavých, no najmä tvorivých ľudí a ich životné príbehy

nám podáva majster pera ako na dlani spolu s kontextom priradujúcim ich k nášmu mestu. K tomu mnoho ďalších tém, ktoré presahujú až do dnešných dní ako kino Edison (Osveta), školský vlak či železničná zastávka Leopoldov-trestnica. Všetko sa nám to vynára spolu s fotografiami ako zo spomienkového filmu a stopy po takýchto zaujímavostiach môžu nájsť v našom meste aj generácie dnešných školákov.

Ivan Szabó píše aj o motocyklových pretekároch (ako inak), slávnom období divadla, kabaretov, ochnotníckom i bábkovom divadle, významnom rode Marcinkovcov i hercovi Jozefovi Kováčovi, spomenie si i na rozhlasovú redaktorku Violu Truchlíkovú či sklára Jaroslava Tarabu. Žiadna kniha, kde sa spomínajú Leopoldovčania, sa nezaobíde bez zmienky na rodáka a akademického maliara Emila Pauloviča, skladateľa Milana Nováka a chýrneho antikvariátnika Tibora Ďuráka. Ivan Szabó nezabúda ani na tých, čo tvorili za bránami väznice ako odsúdení, či už za aktivity z čias slovenského štátu (K. Körper, L. Lehen) alebo za svoje náboženské presvedčenie (P. Gojdič), spomenie i mnoho zaujímavých osobností ako bol J. Flache (maliar), riaditeľ väznice E. Slávik, ale i zmienku o filme o väznici. Pri každom nezabudne pripísať dôležité dáta, aby aj mladý Leopoldovčan, pre ktorého sú tieto mená vzdialenou históriou, si mohol kedykoľvek zalistovať aj v iných prameňoch a nájsť potrebné informácie.

V samostatných kapitolách sa Ivan Szabó ve-

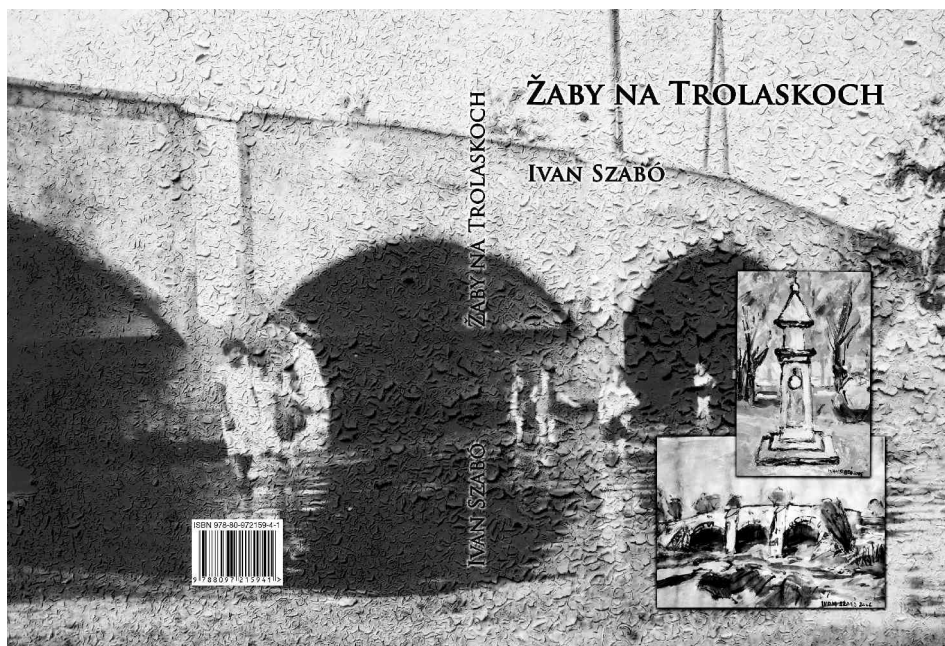

nuje svojim novinárskym kolegom – súputníkom, s ktorými ho okrem práce spája i rodisko, ako sú napríklad D. Kerný, D. Kleimann, E. Kunovič, M. Piovarči, mapuje aj mladšiu generáciu novinárov spojených s Leopoldovom. Spomínaná rekapitulácia no-

vej knihy o Ivanovi Szabóovi, Leopoldove a Leopoldovčanoch je len zlomkom z toho, čo sa v nej môžeme dočítať. Zaujímavosť si môžu knižku kúpiť na mestom úrade.

Text a foto Martin Jurčo

Všetko vraj závisí od vnútorného nastavenia

Vianoce za mrežami

Možno aj vy patríte medzi ľudí, ktorí si vianočnú atmosféru predlžujú, ako sa len dá. Ja napríklad vianočný stromček ozdobujem zvyčajne na Štedrý deň popoludní, no výzdobu ruším až na záver fašiangov. Aj tento článok sa ešte vracia do obdobia, ako im zvykneme hovoriť, najkrajších sviatkov v roku. Ťažko sa prežívajú osamote a isto ešte ťažšie tam, kde človek dlhodobo nemá kontakt s príbuznými.

Mám na mysli väzenie. Tesne pred vianočnými sviatkami som sa vybrala do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov. Keďže sú tam umiestnení odsúdení v strednom a maximálnom stupni stráženia, respektíve v špecializovaných oddieloch, zaujímalo ma, akú podobu majú vianočné sviatky v takomto prostredí.

Od roku 2003 po zriadení Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR sú vo väzenských ústavoch k dispozícii odsúdeným i personálu duchovní. Pôsobia v nich celoročne, no predvianočné i vianočné obdobie má predsa svoje špecifiká. Hovorí väzenský kaplán ÚVTOS a ÚVV Leopoldov Mgr. Rastislav Firment: „Vianoce sú sviatkami rodiny a tá im tu aj najviac chýba. Preto v tomto období je aj zvýšená potreba vyspovedať sa, ale aj len tak porozprávať sa o svojich trápeniach a smútkoch.“ Záujem o duchovné služby je individuálny. Niektorí odsúdení sa informujú hneď po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody o túto ponuku. „Celkovo môžem povedať, že kňaz je vo väzení vnímaný veľmi pozitívne.“

Počas vianočných sviatkov na Štedrý deň a Sviatok Narodenia Pána, teda v prvý sviatok vianočný, kňaz slúži sväté omše zvlášť obvineným v rôznych typoch väzby a zvlášť odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody v strednom a osobitne v maximálnom stupni stráženia. Bohoslužbu slova majú odsúdení z oddielu doživotných trestov i z oddielu s bezpečnostným režimom. „Katolícka duchovná služba sa tu zabezpečuje takýmto diferencovaným spôsobom, aby sa nemaril účel výkonu trestu odňatia slobody alebo väzby,“ upresňuje Mgr. Firment. Keďže je tu ako duchovný správca sám, aj všetky bohoslužby zabezpečuje sám. Preto aj ich časový plán vytvára s dostatočným časovým predstihom a dáva ho schvaľovať nadriadeným v ústave, aby sa začlenil do ďalších aktivít. „Ak mám v danom dni šesť-sedem skupín, odslúžim dve-tri sväté omše aj so slávením eucharistie. Viac však kňaz počas jedného dňa nemôže, ostatné sú teda iba liturgie slova,“ vysvetľuje duchovný správca.

Rozdiel v atmosfére počas roka a Vianoc je podľa neho dosť veľký. Odsúdení, ktorí majú doma rodiny, viac žiadajú o možnosť zapojiť sa napríklad do vyzdobovania kaplnky, chodieb, dverí, ale aj do svätých omší, aby mali aj viac možností porozprávať sa. Pred poslednými Vianocami odsúdení nacvičili aj divadelné predstavenie s názvom Reťaz života. Biblický motív prepojili s aktuálnou situáciou, ktorú prežívajú. Hru pripravili odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody v maximálnom stupni stráženia pod vedením pedagógov.

Ako trávajú odsúdení tieto dni? Zaznamenala som niekoľko výpovedí mužov, ktorí za mrežami prežili tieto sviatočné dni už viackrát a keďže majú dlhoročné tresty, ešte sa rovnaká podoba Vianoc bude aj opakovať.

„V myšlienkach som hlavne s rodinou. Tá mi najviac chýba. Ale ak je človek v cele s ľuďmi, s ktorými dokáže vychádzať, tak sa to celkom dá. Rituály sú v podstate rovnaké, ako som dodržoval s rodičmi a potom s rodinou. Ja využívam voľno, ktoré máme aj z práce, na duchovnú prípravu na príchod toho, ktorého očakávame. Stretávam sa teda aj s naším väzen-

ským kaplánom. Návštevy mám každý mesiac a za tie štyri roky, čo som tu, som ich mal vždy aj v období sviatkov.“

„Toto sú moje druhé Vianoce mimo domova. Pochádzam z rodiny, kde sa dodržiavali tradície, vrátane pôstu, ozdobovania stromčeka i domácnosti, prípravy na Štedrý večer, polnočnej omše. Ja v maximálnom stupni stráženia mám síce obmedzenejšie možnosti ako tu tráviť sviatočné dni, ale vždy záleží na tom, ako sa človek nastaví. Vždy je nejaká možnosť, ako si zlepšiť situáciu. Veľa závisí od toho, akých ľudí máte na cele, kto slúži... Mám šťastie, že vydávam na chodbe stravu, pripravujem, čo potrebuje pedagóg a referent režimu. Už od prvej adventnej nedele sme mali vianočnú výzdobu. Síce netradičnú, ale mali. Tu si nedokážete zohnať akýkoľvek materiál. Nožnice môžete mať iba malé. Naši pedagógovia, referenti aj vedenie, keď vidia, že je človek šikovný, vyjdú v ústrety. Nie je problém ani čečina, ani výkres či farbička.“ (odsúdený, ktorý režíroval spomínané divadelné predstavenie)

„Trávim tu piate Vianoce a vždy som mal okolo sviatkov aj návštevu rodiny. Najhorší bol prvý rok, lebo som bol na nástupnom oddieli a čakal som, kam ma zadelia. Počas Vianoc je cítiť lepšiu atmosféru, všade je väčší pokoj.“

„Sú to moje šieste Vianoce vo väzení. Rozdiel medzi prvými a súčasnými nevnímam. Je to viac-menej rovnaké, ale vždy ťažké. Samozrejme, chýba rodina, deti. Väčšinou sa medzi odsúdenými poskladáme, pripravíme si sviatočný stôl s potravinami, ktoré väčšinou nakupujeme. Nejaké koláče, studené misy si urobíme, stromček, ak sa dá. Pozeráme televízor a spomíname.“

Keď som sa spýtala, či môžu dostávať aj balíky a z tých si pripraviť občerstvenie, odpoveď bola záporná.

Mjr. Mgr. Stanislav Šunderlík, zástupca vedúceho oddelenia výkonu trestu, vysvetľuje podrobnejšie, čím sa v ústave líšia sviatočné dni od bežných: „V našom ústave, kde sú umiestnení na výkon trestu odňatia slobody muži v strednom a maximálnom stupni stráženia, by nijaké zmiernenie obmedzení vo výkone trestu odňatia slobody nemalo byť realizované spôsobom, ktorý by mohol ohroziť ochranu spoločnosti. Preto udeľovanie voľna na opustenie ústavu ako forma odmeny je príznačné skôr pre ústavy s minimálnym stupňom stráženia a najmä ich otvorených oddelení.“ Pre vianočné trojdnie nie je vytvorený nijaký zvláštny režim. Okrem odsúdených, zaradených vo vnútornej prevádzke ústavu, ostatní nepracujú. Majú rovnaký režim, ako počas dní pracovného pokoja. Teda posunutý budíček a večierku. „Môžu mať povolené sledovanie polnočnej omše v priamom televíznom prenose. Aj štedrovečerný jedálny lístok je prispôsobený podľa tradícií.“ Počas decembra sa v ústave konajú obľúbené stolnotenisové a šachové turnaje, rôzne besedy, kvíz s vianočnou tematikou. „Účinkovala tu aj evanjelizačná kapela eSPé a dychová hudba Šintavanka, ktorá v rámci repertoáru zahrála aj vianočné koledy,“ dodáva mjr. Šunderlík.

Vo vianočnom období sú aj návštevy príbuzných mimoriadne očakávané. Odsúdení majú každý mesiac nárok na návštevu v trvaní dvoch hodín. Formou odmeny môže byť aj udeľenie mimoriadnej návštevy. V spomínanom sviatočnom období môžu odsúdení svojim príbuzným aj telefonovať. Ako mi na záver povedal zástupca vedúceho oddelenia výkonu trestu: „Personál ústavu by mal aj počas sviatočných dní za každých okolností postupovať v súlade so svojím poslaním, lebo výkon trestu odňatia slobody je pre odsúdených trestom“.

Tak, ako sloboda je záležitosťou vnútorného nastavenia človeka a jeho duševnej sily či viery, o čom svedčia aj výroky politických väzňov autoritárskych režimov, je isto aj prežívanie všedných i sviatočných dní vo výkone trestu odňatia slobody individuálne. Napriek vysokému stupňu humanizácie väznenstva to isto nie sú chvíle, na ktoré si títo muži zachovávajú príjemné spomienky.

Iveta Pospíšilová

ZÁLOŽKA DO KNIHY SPÁJA ŠKOLY

Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave v spolupráci s Národným pedagogickým múzeom a Knižnicou J. A. Komenského v Prahe vyhlásili pri príležitosti Medzinárodného mesiaca knižníc 2015 projekt Záložka do knihy spája školy. Cieľom projektu je podpora čítania, lásky k vzdelaniu a k múdrosti ukrytej v knihách a zároveň nadviazanie priateľstva a spolupráce s partnerskou školou.

Keď sme sa o projekte dozvedeli my, leopoldovskí školáci, neváhali sme, pripravili sme si farebné papiere, nožnice, lepidlá, stužky a pustili sme sa do vyrábania tých naj záložiek do knihy na svete. Áno, naše záložky sú naj, pretože do každej jednej sme vložili kúsok svojho srdiečka, aby potešili žiakov v partnerskej škole v Lučenci. Partnerskú školu nám pridelil organizátor projektu a veru vybral dobre. I my sme to-

tiž dostali balík plný krásnych záložiek, ktoré pre nás vyrobili šikovní žiaci zo ZŠ v Lučenci.

Tento projekt nás zaujal tým, že nám dal príležitosť zažiť radosť z obdarovania iných vlastnoručne vyrobeným výrobkom a tak tiež radosť z toho, že i my sme boli obdarovaní. Záložky od kamarátov z Lučenca si našli miesto v našich najobľúbenejších knihách.

Žiaci ZŠ Leopoldov pod vedením
Mgr. G. Zacharovej

POĎAKOVANIE

Tým najkrajším darčekom k Vianociam nie je to, čo sa zlatom trbliece, ale Vaše veľké, šlachetné srdcia a pochopenie, ktoré ste nám preukázali sponzorským darom a ním spríjemnili naše vianočné posedenie, za čo Vám srdečne ďakujeme...

Slovenský zväz telesne postihnutých a zväz postihnutých civilizačnými chorobami v Leopoldove v roku 2015 oslávil 20. výročie

vzniku organizácie. Záverečným podujatím roka 2015 bolo vianočné posedenie, ktoré sa uskutočnilo 29. novembra 2015. Touto cestou sa chceme poďakovať našim leopoldovským sponzorom, ktorí nám prispeli na naše posedenie osobitne organizáciám a predajniám: Herc – potraviny, Klaspol Kľačko, Domáce potreby na Nám. sv. Ignáca, Textil – pani Šoková, Coop Jednota, Kvetinárstvo MAJA na Nám. sv. Ignáca a Kvetinárstvo LILA – M. Jančárová, ďalej p. Ivančikovi, p. Foltánovej z MŠ a p. V. Brešťanskej. Zároveň sa chceme poďakovať pani primátorke Terézii Kavuliakovej a pracovníckam mestského úradu Leopoldov za dobrú spoluprácu a ústretovosť. Všetkým súčasne želáme po celý rok zdravie, šťastie a úspechy v práci.

Mária Petrášová, Slovenský zväz telesne postihnutých a zväz postihnutých civilizačnými chorobami Leopoldov

SPOMIENKA NA VÝNIMOČNÉHO ČLOVEKA

Veľmi rýchlo sa rozšírila Slovenskom správa o smrti výnimočného človeka kardinála Jána Chrizostoma Korca, s ktorým sme sa rozlúčili 31. októbra v katedrálnej Bazilike sv. Emmeráma na Nitrianskom hrade. Pri tej-

to smutnej správe som si pripomenula stretnutie s ním, ktoré naša organizácia uskutočnila 7. októbra 2004. Toto stretnutie nám sprostredkoval dp. Ján Adamus.

Chvilke s kardinálom Jánom Chryzostomom Korcom a rozhovor s ním bol pre nás nezbudnutelným zážitkom. Hoci bol chorý, aj tak nám venoval svoj čas. Rozprával nám o svojom živote, v družnom rozhovore sme s ním prebali aj život v dnešnej dobe, problémy mladých rodín po novembrovej revolúcii. Zároveň sme si vypočuli históriu nitrianskej katedrály a prezreli sme si jej priestory, hoci sa práve podrobili rekonštrukcii. Na záver našej návštevy Nitry sme si prezreli Misijný dom, v ktorom sme sa dozvedeli zaujímavosti o našich misionároch vo svete. Ako pamiatka na tento deň nám okrem spomienok zostalo zopár pekných záberov so vzácnym človekom.

Mária Petrášová, SZTPaCCH

POZVÁNKA NA ZÁMOK

Vážení priatelia, ak ste ešte neboli na Hlohovskom zámku a ste priateľmi histórie regiónu, pripravili sme pre Vás v spolupráci s Mgr. Jozefom Urminským prednášku o bývalom majiteľovi Hlohoveckého panstva o Jozefovi Erdödy (1754 – 1824), uhorskom kancelárovi a ministrovi. Prednáška sa začne v nedeľu 21. februára o 16,00 na Hlohovskom zámku.

Roku 1802 grófa navštívil v Hlohovci cisár František II. Prvou manželkou Jozefa Erdödyho bola grófká Batthyányová, druhou manželkou Alžbeta, rodená Meyerová, neurodzeného pôvodu z Viedne. Alžbeta bola správkyňou panstva aj k nemu patriacich kúpeľov Piešťany od smrti manžela 12.1.1824 až do roku 1855. Jozef Erdödy sa zaslúžil aj o zveladenie zámockého parku, dal mu jeho dnešnú podobu s terasami a vzácnymi platanmi, postavil empírové divadlo (1802), jazdiareň, stajne, veľký skleník.

(zh)

Mikulášsky turnaj získava na popularite

Deň pred sviatkom sv. Mikuláša (5. decembra) leopoldovská mestská nafukovacia športová hala sa stala dejiskom v poradí už ôsmeho ročníka Mikulášskeho miniligového turnaja. Turnaj každým rok získava čoraz väčšiu popularitu, čomu zodpovedajú aj rozpisy družstiev a súpisky hráčov nielen z nášho regiónu. Organizátori – Leopoldovská futbalová miniliga a mesto Leopoldov – sa tak môžu pochváliť úspešným športovým podujatím, ktoré získava čoraz väčší kredit a tradičné družstvá s leopoldovským mikulášskym turnajom rátajú rok vopred.

Aj v tomto ročníku sa predstavili jednotlivé družstvá rozdelené do dvoch skupín – Leopoldov a Zvyšok sveta. Obide skupiny tvorilo päť družstiev. Domácu skupinu Leopoldov, ktorá hrala svoje zápasy doobeda, prezentovali minuloročný víťaz Legia Skazy, Young Boys Leopoldov, CCCP, FC Autofair a All Stars. Leopoldovských protivníkov predstavovali Brezmo, Brazzers company, Brutálna zostava, Fízli a PVFA; vyhradené mali popoludňajšie hracie časy. V skupine leopoldovských družstiev sa spomedzi všetkých hráčsky presadila Legia Skazy a do vyradovacej fázy prešli spolu s tímom Young Boys Leopoldov. Popoludní sa v skupine Zvyšok sveta zasa darilo Brutálnej zostave, ktorá postúpila s Fízliami. V prvom seminifinále sa stretla leopoldovská Legia skazy s druhým najúspešnejším mužstvom Zvyšku sveta – s Fízliami a z tohto zápasu sa zrodilo prvé seminifinálové víťazstvo pre Legiu Skazy (2:1). V druhom seminifinále nastúpili proti sebe Yonug Boys Leopoldov s Brutálnou zostavou, ktorá napokon leopoldovských mládencov zdolala s výsledkom 0:1. V zápase o 3. miesto sa stretli porazení semifinalisti, z ktorých vyšli víťazne Fízli a napokon získali bronz. Vo finále sa stretli víťazi dvoch skupín. Napokon po remízovom zápase rozhodol penaltový rozstrel, ktorý určil víťaza a Legia skazy obhájila svoje minuloročné víťazstvo, Brutálna zostava, v minulosti líder súťaže, skončila na druhom mieste.

Pekný bojovný turnaj, ktorý rozhodovali ligoví rozhodci Marián Krč-Konečný a Andrej Kollár, organizátori vyhodnotili okolo 19. hodiny v Reštaurácii Nový Prancier. Okrem troch najlepších družstiev vyhlásili aj tradičné ceny v kategórii najlepších jednotlivcov. Za najlepšieho strelca bol so šiestimi gólmi ovenčený Martin Rusnák z Brutálnej zostavy a titul najlepšieho branká-

Vítaz turnaja Legia Skazy

ra sa zaslúžene ušiel Petrovi Tvrdému z Young Boys Leopoldov. Hráči boli spokojní s úrovňou aj záverečným vyhodnotením a na názor sme sa spýtali za organizátorskú Leopoldovskú futbalovú miniligu Jozefa Krileka: „Sme spokojní. Tento rok do Leopoldova prišiel rekordný počet aktívnych hráčov – bolo ich 113. Aj regionálne zastúpenie bolo zaujímavé. Okrem našich futbalistov a susedov z okolitých obcí prišli hráči z Bratislavy, Zlatých Moraviec a ďalších miest, dokonca aj z Oravy. Turnaj každým ročníkom naberá na popularite, teší nás to. Darí sa nám zvládať ho aj organizačne, medzi zápasmi nie sú zbytočné sklzy. Tento rok sme zorganizovali medzi hráčmi aj divákmi anketu, v ktorej sme sa pokúšali zistiť, čo by vylepšili. Takže aj ten budúročný bude hádam zasa o čosi lepší.“

Organizátori sa potešili ešte jednej veci, a to, že futbal a miniliga nachádza odozvu aj u mladšej generácii. Pôvodne totiž hrávali klasické futbalové mužstvá zložené z tridsiatnikov a štyridsiatnikov, postupne sa turnaj omladzuje a vekový priemer hráčov v ňom je necelých 30 rokov. Uvidíme teda, čo pri-

nesie nasledujúci ročník a či domáca Legia Skazy aj druhý raz obháji svoje prvenstvo.

Skupina Leopoldov

1. Legia Skazy	4 3 1 0 11:2 10
2. YB Leopoldov	4 3 0 1 11:5 9
3. FC Autofair	4 2 1 1 14:3 7
4. CCCP	4 1 0 3 3:13 3
5. All Stars	4 0 0 4 2:13 0

Skupina Zvyšok sveta

1. Brutálna zostava	4 4 0 0 34:5 12
2. Fízli	4 3 0 1 6:5 9
3. PVFA	4 2 0 2 9:7 6
4. Brezmo	4 1 0 3 10:8 3
5. Bazzers company	4 0 0 4 4:17 0

Semifinále:

Legia Skazy – Fízli 2:1

Brutálna zostava – Young Boys Leopoldov
1:0

○ 3. miesto: Fízli – Young Boys Leopoldov
2:1

Finále:

Legia Skazy – Brutálna zostava 1:1, na penalty 3:2

Pripravili jk, jh, foto: archív LFM, MTK
a Monika Radošovská

Nohejbalisti bojovali o pohár primátorky Leopoldova

Aj tento rok leopoldovskí nohejbalisti zorganizovali tradičný nohejbalový turnaj – tentoraz sa uskutočnil 30. januára v mestskej nafukovacej športovej hale. Výzvu zúčastniť sa na ňom prijalo až osem družstiev – dve domáce, štyri hlohovské a družstvá z Veľkého Zálužia a Jalšového, ktoré na začiatku športových zápolení privítala primátorka mesta T. Kavuliaková. Hráčske celky súťažili v dvoch štvorčlenných skupinách systémom každý s každým a napokon víťazi skupín o prvé miesto. Druhý v skupinách hrali o umiestnenia na treťom a druhom mieste a postupne o celkové umiestnenie. Vo finále zvíťazilo družstvo III. ZŠ Hlohovec (M. Ottinger, P. Forro, P. Forro) nad Sivými jastrabmi z Leopoldova (S. Gergič, S. Enderle, M. Nosál, J. Spišák) 2:0. Ako tretie skončilo družstvo z Veľkého Zálužia a na štvrtom mieste skončil Titid z Leopoldova (P. Tittel, M. Tittel, D. Ottinger). Aké bolo umiestnenie na ďalších miestach? Piata priečka pripadla družstvu Dôchodci Hlohovec, na šiestej sa umiestnili Kocúri Hlohovec, siedma skončila Haliganda Hlohovec a na ôsmom mieste Smršť Jalšové. V súťaži o Šampióna Leopoldova vyhrali Siví jastrabi a ako druhé skončilo družstvo Titid. Patronát nad turnajom prevzali pani primátorka, ktorá napokon aj úspešným odovzdala ceny, a Nohejbalový klub Leopoldov. O občerstvenie a dobrý obed sa postarali leopoldovskí nohejbalisti na čele s kuchárom klubu Romanom Gubáňom.

(mija, jh)

Ako sa darilo našim tenistom

Aj v uplynulom roku bodovali naše mladé tenistky a tenisti so svojimi rovesníkmi v rôznych súťažiach. Naše najmladšie hráčky v kategórii do 8 rokov obsadili v detskom Fedcupe druhé miesto v rámci západného Slovenska (Kiara Kučíková, Aneta Polačíková, Eliška Kuba-Danajová).

Ešte lepšie sa darilo družstvu dievčat do 10 rokov, ktoré si vybojovalo prvé miesto v skupine (Natália Mrvová, Ashley Zahurančíková, Emma Brandisová, Adelka

Polakovičová). Tím dievčat do 10 rokov mal svoje zastúpenie aj v detskom Fedcupe, keď naše A aj B družstvo postúpilo z oblastného kola, cez regionálne kolo až do celoštátneho finále, kde obsadili v tvrdej konkurencii 8. a 11. miesto.

Mladšie žiačky LTC Leopoldov (Alexandra Gubáňová, Simona Bilková, Kristína Danišková, Sofia Bokorová a Paulínka Mužiková) sa prebojovali do najvyššej krajskej súťaže družstiev a rovnaký úspech do-

siahli aj staršie žiačky (Laura Bokorová, Simona Bilková, Kristína Danišková, Lenka Fričová).

Zabojovali sme aj v celoslovenských súťažiach jednotlivcov, kde sa najlepšie spomedzi dievčat darilo Kristíne Daniškovej – obsadila 13. miesto. Simona Bilková skončila na 33. mieste, Alexandra Gubáňová na 52. mieste a Sofia Bokorová obsadila 65. miesto. Úspešný štart do novej sezóny mal Samuel Kyjaci (mladší žiaci; na fotografii), ktorý sa

umiestnil na halových majstrovstvách západného Slovenska na 2. mieste v dvojhre a na 1. mieste vo štvorhre. Jeho umiestnenie v prvej dvanástke v celoštátnom rebríčku v sezóne 2015 mu zabezpečilo priamu nomináciu na halové majstrovstvá Slovenska, ktoré sa budú konať v januári 2016. Všetkým prajeme veľa úspechov a radosti z tohto krásneho športu.

(Itc, ra)

90-ROČNÁ PRVÁ DÁMA SLOVENSKEHO ĽADU, LEGENDÁRNA TRÉNERKA

Prvopočiatky korčuľovania sa počítajú až do obdobia spred 3000 rokov, keď ľudia využívali korčule predovšetkým ako dopravný prostriedok a na rýchlejší pohyb pri lovení zvierat. Na území Slovenska objavili archeológovia vyše sto kostených artefaktov, ktoré označili ako kostené korčule. Najzachovalejšia z vykopávok sa nachádza vo Veselom pri Piešťanoch. Materskou krajinou krasokorčuľovania je Veľká Británia, kde sa r. 1812 konala prvá súťaž. Základy organizovaného krasokorčuľovania na Slovensku položili v Bratislave 14. 12. 1871, keď bol založený Bratislavský krasokorčuľarský klub. Prvé medzinárodné preteky po druhej svetovej vojne, na ktorých štartovali krasokorčuľari zo Slovenska, boli akademické majstrovstvá sveta r. 1947 v Davose.

Možno niektorých čitateľov prekvapí, prečo píšeme na stránkach časopisu obyvateľov Leopoldova o Hilde Múdrej, ako súvisí život rodenej Viedenchanky s našim mestom. Ako dlhoročnému obyvateľovi Leopoldova mi nedá nevyužiť príležitosť jej významného životného jubilea na pripomenutie si významnej osobnosti, leopoldovského rodáka **Emila Skákala**. Od začiatku januára tohto roka sa o nej veľa píše, ale aj hovorí, objavuje sa často na televíznych obrazovkách v našich príbytkoch pani Múdra, ktorá si zmenila svoje dievčenské priezvisko Klimpel po sobáši so Slovákom Jozefom Múdrym a natrvalo sa usadila v Bratislave, kde aj dodnes sama býva, lebo manžel jej už umrel v r. 2010. Nezostala však opustená, lebo má svoje dve deti, ale aj vnúčence a pravnúčence, ktoré ju navštevujú v jej malom byte. Dozvedeli sme sa z masmédií, že ku krasokorčuľarskemu trénovaniu sa dostala náhodou. Tu treba zdôrazniť, na čo sa už aj zabúda, že tou náhodou, na ktorú pani Hilda zase nezabúda, bol práve inžinier Skákala (1922 – 1990), ktorý pre svoju časovú zaneprázdnenosť a pracovnú preťaženosť, keď by bol potreboval, aby mal deň nie dvadsaťštyri, ale aspoň dvakrát toľko hodín, ju požiadal o pomoc pri trénovaní mladých krasokorčuľarských nádejí. Vtedy si určite neuviedla, že súhlas jej celkom zmení život a nakoniec sa nezmazateľne zapíše do histórie slovenského krasokorčuľovania aj ako trénerka najúspešnejšieho slovenského krasokorčuľára Ondreja Nepelu, ktorého nepovažovala za talent, ale skôr za veľmi usilovného a cieľavedomého chlapca, ktorý vedel, čo chce v tomto umeleckom športe dosiahnuť. Pani Hilda, pôvodne sa volala Hildegard, ale manžel ju tak začal volať, bola si s Emilom vekovo veľmi blízka, a tak ako dvaja mladí ľudia si aj výborne rozumeli, priatelili sa a vytvorili spolu jeden tanečný pár na ľade, ktorý dosiahol aj určité úspechy v tomto nádhernom športe. Hoci Emil Skákala býval väčšinu svojho života v Bratislave, nezabudol na svoje rodisko, hlásil sa k nemu a vedela o tom aj jeho bývalá priateľka, ktorej oficiálne uznanie jej zásluh si pripo-

menuli predstavitelia Slovenského krasokorčuliarskeho zväzu na 79. Majstrovstvách Európy v Bratislave koncom januára, kde bola čestným hosťom.

Redakcia časopisu Leopoldov žela pani Hilde k 90. narodeninám, ktoré oslávila 1. januára, pevné zdravie primerane svojmu veku a nech môže osláviteľ ešte aj storočnicu medzi nami.

Smutný dôvetok: Po r. 1989 vyplávali na povrch rôzne skutočnosti o ľuďoch a ich činnosti za totality, ktoré mali zostať navždy utajené. V registračných protokoloch ŠtB sa objavili ako ich spolupracovníci aj manžel a syn úspešnej krasokorčuliarskej trénerky. Len oni sami dvaja najlepšie vedia, alebo vedeli, či niektorým ľuďom priamo alebo nepriamo ublížili, keď sme si protiprávnu činnosť a spôsob „práce“ členov ŠtB objasnili na konkrétnom prípade bývalého obyvateľa Leopoldova v poslednom minuloročnom čísle leopoldovského dvojmesačníka. Sobáš Hildy a Jozefa Múdreho sa uskutočnil v r. 1947 a o rok neskôr nastal v Československu politický prevrat. V Čechách vyhrali komunisti voľby. Mať v tej dobe za ženu Rakúšanku bolo dosť nebezpečné. Potom už nemohla cestovať do Viedne za svojimi príbuznými tak ako predtým. Mohli sa na seba pozeráť jedine na diaľku krížom cez Dunaj (z našej strany len bez ďalekohľadu). Je celkom možné, že jej muž bol donútený spolupracovať so ŠtB alebo pochopil, že proti vetru sa ťažko kráča a presvedčil o tom aj svojho syna Pavla.

(kg), foto: TASR 1969

Z futbalu...

MTK Leopoldov = víťaz turnaja O pohár predsedu ObFZ Trnava!

To, čo naši muži predviedli v trnavskej mestskej športovej hale 9. januára, to sa veru neprísnilo Trnavčanom a vari asi ani našim reprezentantom. Minimálne však dokázali, že ich aktuálne umiestnenie v tabuľke je naozaj zaslúžené. Hovoríme o peknom úspechu našich hráčov na 15. ročníku turnaja O pohár predsedu oblastného futbalového zväzu: „*Veľmi sme sa na turnaj tešili a chceli sme si schuti zahrať a zabaviť sa. Po víťazstve v skupine sme sa prebojovali do semifinále, kde sme sa stretli s veľmi dobre hrajúcimi Špačincami, no zdolali sme ich 4:3,*“ v skratke hovorí hrajúci tréner Juraj Bachňák. V Trnave nás reprezentovala zostava Malý – Bachňák, Gatci, Ajpek, Piovarčí, Krajčovič, Kavuliak, Švestka, Pobjecký, Šuli-

man, Enderle, Krajničák, Holan, L. Tvrдый a Nosál. A vo finále našich mužov čakalo kvalitné mužstvo z Voderád. „Bol to vyrovnaný zápas s množstvom šancí na obidvoch stranách, kde sa ukázali kvality oboch brankárov, ktorí svoje mužstvá podržali.“ Napokon sa zápas skončil remízou 2:2. Na pokutové kopy sme vyhrali a tým sme získali prvenstvo na turnaji. Súper nepremenil žiadny atak na nášho brankára. „Dúfam, že nás toto víťazstvo nakopne do zimnej prípravy. S organizáciou turnaja a s výkonmi nášho mužstva som bol spokojný. Som rád, že sme získali aj ocenenie najlepšieho strelca turnaja, ktorým sa stal Denis Ajpek,“ hovorí J. Bachňák.

Zahviezdil Ajpek

Na 15. ročníku halového turnaja strelecky doslova zahviezdil svojím štýlom hry a napokon svojimi piatimi gólmi 23-ročný stredopoliar Denis Ajpek: „Bol to naozaj pekný turnaj, išli sme ním bez zaváhania a bez prehry a preto celý tím víťazstvo potešilo. Sme skvelý tím a môže to byť aj vzpruha pred ďalšou sezónou, keď budeme potrebovať vyrovnanejšie a stabilnejšie výkony ako soľ.“ Čarostrelec turnaja, ktorý svoje skúsenosti predtým naberal v mládežníckych zostavách Hlohovca a Nítry, tím myslel na umiestnenie v VI. lige, kde mužstvo Leopoldova skončilo ako druhé za Hornou Krupou. Na jeseň v niektorých zápasoch excelovali, iné boli výkonovo slabšie. Mužstvo teda pozná svoju slabinu a je odhodlané zabojsovať o prvenstvo v lige. Zaujímavé je, že na tomto turnaji sa Hornokrupanom, momentálne našim najväčším konkurentom, nie veľmi darilo.

„Čakajú nás veľké výzvy.“

Zimnú prípravu muži odštartovali už 6. januára 2016 v mestskej nafukovacej hale. Na prvom tréningu sa zišlo 14 hráčov, ktorí už v najbližšiu sobotu odohrali turnaj o pohár predsedu ObFZ. Zimnú zberačku naši absolvujú v domácich podmienkach. Využívať plánujú vedľajšiu plochu, prípadne si vybehnú k Štrkovke, kde sú dobré podmienky na naberanie fyzickej kondície. Trénovať budú dva až trikrát do týždňa a počas víkendov odohrajú prípravné zápasy, v rámci ktorých sa stretnú s viacerými mužstvami, napr. Zvončína, Maduníc, Bučian, Radošiny. Trebať a generálku pred blížiacou sa jarou sezónou odohrajú na hlavnej ploche vo Veľkých Kostofanoch. „Mužstvo by sme ešte chceli doplniť o dvoch skúsených hráčov, ktorí už v drese Leopoldov v minulosti nastúpili. Uvidíme, ako sa situácia vyvinie a či napokon prijmú našu ponuku. Mužstvo aj po jesennej časti zatiaľ zostáva nezmenené. Nikto neavizoval odchod do iného mužstva alebo ukončenie aktívnej činnosti. Chceme sa pobiť o špicu tabuľky. Preto nás čaká veľa-veľa práce a verím, že hráči dajú do prípravy maximum a budú vzorne reprezentovať seba, klub a mesto Leopoldov,“ dodáva tréner Juraj Bachňák. Nuž, mužom v kádri sa treba poďakovať za pekné výsledky a zaželať im vytrvalosť, elán a aj trocha toho futbalového šťastia.

Medzi futbalovými hviezdami sú aj Bachňák a Švestka

Počas turnaja O pohár predsedu Oblastného futbalového zväzu v Trnave hráči MTK okrem toho, že víťazný pohár si so sebou priviezli do Leopoldova, sa dozvedeli ďalšiu dobrú správu – niektorí z nich sa dostali medzi All Stars Oblastného futbalového zväzu za rok 2015 – teda medzi najlepších hráčov v oblasti podľa výsledkov hlasovania odborných členov a trénerov.

Anketu vypisuje Trnavský hlas a Oblastný futbalový zväz v Trnave. Medzi nominantov na All Stars za minulý rok sa dostali naši Ľuboš Švestka, Juraj Bachňák, Michal Zachar, Stanislav Piovarči, Roman Kavuliak, Jozef Beko (Šulekovo/Leopoldov) a Lukáš Tvrdý. Napokon sa umiestnili v jedenástke roka 2015 až dvaja Leopoldovčania – Juraj Bachňák a Ľuboš Švestka. Pre leopoldovský futbal je to ďalšia dobrá a predovšetkým motivujúca správa. Pamätné dresy a plakety futbalovej jedenástke odovzdali predseda zväzu a sponzori.

Aktuálne o žiackom futbale

Ospravedlňujeme sa čitateľom a žiakom futbalistom, ktorí hrajú v dresoch MTK, že sme v minulom čísle omylom uverejnili tabuľku, ktorá patrila leopoldovskej prípravke. Skutočnosť je taká, že po jesennej časti sa naši žiaci umiestnili na dvanástom mieste s rovnakým poč-

Žiaci po jesennej časti

Pozícia		Zápasy	Výhry	Remízy	Prehry	Skóre	Body
1	Boleráz	13	12	1	0	109	37
2	Zeleneč	13	12	1	0	85	37
3	Suchá n/P	13	9	0	4	96	27
4	Kopánka Trnava	13	8	2	3	51	26
5	Krakovany	13	8	1	4	35	25
6	Modranka	13	7	2	4	33	23
7	Zavar	13	7	1	5	49	22
8	Smolenice	13	6	1	6	40	19
9	Veľké Kostoľany	13	6	0	7	32	18
10	Dolná Krupá	13	4	0	9	25	12
11	Trakovice	13	3	0	10	20	9
12	Leopoldov	13	3	0	10	19	9
13	Horné Orešany	13	1	0	12	7	3
14	Jaslovské Bohunice	13	0	1	12	5	1

tom bodov ako žiaci Trakovíc. Najbližší zápas naši žiaci odohrajú po zimnej prestávke 19. marca o 15,00 so žiakmi Suchej nad Parnou.

Slabšie umiestnenie žiakov vysvetľuje tréner družstva Richard Slovák: „Družstvo žiakov sme vytvárali vlastne celkom nanovo. Na začiatku tejto cesty bolo asi 6 hráčov a nebolo isté, či vôbec budeme hrať. Takto aj s pomocou prípravky sme začali trénovať a aj hrať majstrovské zápasy. Po vytrvalom nábere sme získavali žiakov a postupne sme zohnali 22 hráčov, čo je úplne iné ako na začiatku. Je však pravda, že väčšina hráčov preskočila určitý vývoj vo futbalovom abecedu. A to sa v konečnom dôsledku odzrkadlilo v problémoch, ktoré sme museli riešiť v tréningovom procese a následne aj v zápasoch,“ hovorí o ťažkých začiatkoch Richard Slovák. Za chalanmi je však už kopec práce, preto aj vyhladky sú optimistickéjšie: „Chlapci majú chuť na seba pracovať, baví ich to. Naučili sa disciplíny, úplne sa zmenila aj ich dochádzka na tréningy a pohľad na futbal ako taký. Budeme mať veľa práce, ale svojím nadšením a prístupom určite budú napredovať a získajú zasa dajakú životnú a aj futbalovú skúsenosť. S prípravou začneme už skraja februára v športovej hale a v prípade dobrého počasia aj vonku. Chcel by som poďakovať vedúcemu mužstva J. Krížanovi za jeho obetavú prácu a ochotu venovať sa chalanom,“ dodáva na záver tréner.

Pripravili jk, jb, rs, jh.

Foto: archív MTK a Monika Radošovská

č. k. 14P/37/2015-17

IČS: 2115208580

VYHLÁŠKA

Okresný súd Trnava, vo veci **vyhlásenia za mŕtveho: nezvestný Štefan Hromada**, nar. 23.11.1888, naposledy bytom Hollého 43, Leopoldov, t.č. neznámeho pobytu, zastúpeného opatrovníkom JUDr. Katarínou Masarikovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Piešťany, na návrh Jozefa Hromadu, nar.26.07.1952, bytom Hollého 617/10, Leopoldov, v súlade s ustanovením § 196 Občianskeho súdneho poriadku

v y z ý v a

Štefana Hromadu, nar. 23.11.1888, aby sa do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda do 14.01.2017, prihlásil na Okresnom súde Trnava alebo u opatrovníka JUDr. Katarína Masariková, vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Piešťany a každého, kto má o nezvestnom vedomosť, aby podal v tej istej lehote správu súdu alebo opatrovníkovi.

Ak sa nezvestný do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda najneskôr do 14.01.2017, neprihlási, alebo ak nedôjde v stanovenej lehote správa o tom, že je nažive, súd rozhodne o vyhlásení nezvestného za mŕtveho.

Podstatné okolnosti prípadu:

Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 21.04.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd vyhlásil Štefana Hromadu, nar. 23.11.1888, naposledy bytom Hollého 43, Leopoldov, t.č. neznámeho pobytu (nezvestný), za mŕtveho, keď za deň jeho smrti platí deň 31.12.1929. V návrhu uviedol, že menovaný sa narodil v Budapešti a bol starým otcom navrhovateľa. Jeho posledný pobyt na Slovensku bol na adrese Hollého 43, Leopoldov. Asi v roku 1928 menovaný odišiel do Argentíny, pričom adresa, na ktorej sa v Argentíne zdržiaval, nie je známa. Posledná zachovaná informácia menovaného je približne z roku 1928, kedy poslal svojej manželke fotografie z Argentíny. Od uvedenej doby nedal menovaný o sebe žiadnu informáciu, nebolo možné zistiť, kde sa nachádza. Uviedol, že na Štátnom notárstve v Hlohovci sa dňa 21.06.1955 spísala zápisnica o predbežnom vyšetrení v súvislosti s úmrtím manželky nezvestného, kde sa uvádza, že „Štefan Hromada, od r. 1929 nezvestný v Argentíne“. S ohľadom na skutočnosť, že menovaný nedal o sebe žiadnu správu od roku 1928, ako aj preto, že menovaný by mal v súčasnosti 127 rokov, je dôvodné domnievať sa, že menovaný už nežije. Po Štefanovi Hromadovi zostali pozemkové nehnuteľnosti v kat. úz. Leopoldov, avšak dedičstvo nie je možné prejednať bez toho, aby bol nezvestný vyhlásený za mŕtveho. Nakoľko je menovaný podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Leopoldov a navrhovateľ má potrebu vysporiadať toto podielové spoluvlastníctvo, má záujem o vyhlásenie menovaného za mŕtveho.

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 19.11.2015, č. k. 14P/37/2015-15 ustanovil nezvestnému za opatrovníka v tomto konaní JUDr. Katarínu Masarikovú, vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu Piešťany.

V Trnave dňa 14.01.2016

JUDr. Ľubomíra Jakúbková
vyššia súdna úradníčka

Za správnosť vyhotovenia:

JM

Informácie pre voliča

parlamentné voľby 2016

Voľby do Národnej rady Slovenskej republiky sa konajú **v sobotu 5. marca 2016 od 7:00 do 22:00 h.** Právo voliť do NR SR má občan SR, ktorý najneskôr v deň konania volieb dovŕšil 18 rokov veku a nenastala u neho prekážka práva voliť. Prekážkou práva voliť je: zákonom ustanovené obmedzenie osobnej slobody z dôvodov ochrany verejného zdravia, výkon trestu odňatia slobody uložený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, pozbavenie spôsobilosti na právne úkony.

Volič môže voliť na území Slovenskej republiky vo volebnom okrsku, v ktorého zozname voličov je zapísaný alebo v ktoromkoľvek volebnom okrsku na základe hlasovacieho preukazu. Volič môže voliť mimo územia Slovenskej republiky poštou, ak nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a bol na základe žiadosti zapísaný do osobitného zoznamu voličov, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a v čase volieb sa zdržiava mimo jej územia a o voľbu poštou požiada obec, v ktorej má trvalý pobyt.

Hlasovací preukaz

Volič, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a v deň konania volieb nebude môcť voliť v mieste svojho trvalého pobytu vo volebnom okrsku, v ktorého zozname voličov je zapísaný, môže požiadať obec svojho trvalého pobytu o vydanie hlasovacieho preukazu. Obec na základe žiadosti voličovi vydá hlasovací preukaz a zo zoznamu voličov ho vyčiarkne s poznámkou o vydaní hlasovacieho preukazu. Hlasovací preukaz oprávňuje na zápis do zoznamu voličov v ktoromkoľvek volebnom okrsku. Volič môže požiadať o vydanie hlasovacieho preukazu: osobne, najneskôr posledný pracovný deň pred konaním volieb (t.j. najneskôr 4.3.2016) v úradných hodinách obce – obec vydá hlasovací preukaz bezodkladne, príp. v listinnej forme tak, aby žiadosť o vydanie hlasovacieho preukazu bola doručená obci najneskôr 15 pracovných dní pred dňom konania volieb (najneskôr 15.2.2016), elektronicky (e-mailom) tak, aby žiadosť o vydanie hlasovacieho preukazu bola doručená obci najneskôr 15 pracovných dní pred dňom konania volieb (najneskôr 15.2.2016). Obec na tieto účely zverejňuje na svojom webovom sídle elektronickú adresu na doručovanie žiadostí. Ak obec nemá webové sídlo, zverejní elektronickú adresu na doručovanie žiadostí na úradnej tabuli obce. Žiadosť musí obsahovať údaje o voličovi: meno a priezvisko, rodné číslo, štátnu príslušnosť, adresu trvalého pobytu (obec, ulica, číslo domu), korešpondenčnú adresu, na ktorú obec doručí hlasovací preukaz.

Prostredníctvom osoby splnomocnenej žiadateľom možno požiadať o vydanie hlasovacieho preukazu najneskôr v posledný deň pred dňom konania volieb (t.j. najneskôr 4.3.2016). Žiadosť musí obsahovať údaje o voličovi: meno a priezvisko, rodné číslo, štátnu príslušnosť, adresu trvalého pobytu (obec, ulica, číslo domu).

Obec zašle hlasovací preukaz voličovi na adresu trvalého pobytu, ak v žiadosti neuvedie inú korešpondenčnú adresu, najneskôr tri pracovné dni od doručenia žiadosti. Obec zašle hlasovací preukaz na adresu uvedenú v žiadosti doporučenou zásielkou „Do vlastných rúk“.

Ak volič v písomnej žiadosti alebo elektronickej žiadosti uvedie, že hlasovací preukaz

prevezme iná osoba, musí v žiadosti uviesť jej meno, priezvisko a číslo občianskeho preukazu. Táto osoba je povinná prevzatie hlasovacieho preukazu potvrdiť svojím podpisom.

Volba poštou

Mimo územia SR volia držiteľia povolenia voliť zo zahraničia elektronicky alebo písomne. Po vykonaní hlasovania (podľa poučenia o spôsobe hlasovania) vloží volič hlasovací lístok do obálky opatrenej odtlačkom úradnej pečiatky obce a zalepí ju. Zalepenú obálku vloží do návratnej obálky, ktorú odosiela. Výdavky spojené so zaslaním návratnej obálky poštou hradí odosielateľ. Do výsledku hlasovania sa započítavajú hlasy na hlasovacích lístkoch, ktoré boli doručené obci trvalého pobytu voliča najneskôr v posledný pracovný deň pred dňom konania volieb (t.j. najneskôr 4.3.2016).

Ďalšie informácie o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky sú uverejnené na webovej stránke www.minv.sk/?volby-nrsr. Z dôvodu vyrovnanosti volebných okrskov z hľadiska predpokladaného počtu voličov mesto pristúpilo k zmene zaradenia ulíc do okrskov: Námestie sv. Ignáca, Rázusova (obe boli v 3., dnes sú zaradené do 2. okrsku) a Šulekovská cesta (bola v 2., aktuálne je v 1. okrsku). Informácie nájdete aj na internetovej stránke mesta v rubrike Volby.

Pripravila Mgr. Viera Lietavová

Termíny zberu odpadov

Mesto Leopoldov v spolupráci so spoločnosťou Marius Pedersen oznamuje termíny odvozu **zberového papiera** v prvej polovici roka 2016:

piatok 5. februára, piatok 18. marca, piatok 29. apríla, piatok 10. júna, piatok 22. júla;

PET fľaš v stlačenom stave a **ostatných plastov** v uviazaných vreciach v prvej polovici roka 2015:

štvrtok 28. januára, štvrtok 25. februára, štvrtok 24. marca, štvrtok 21. apríla, štvrtok 19. mája, štvrtok 16. júna;

kompozitných obalov (tetrapakov) v prvej polovici roka 2016 (obaly prosíme rozrezať, vypláchnuť, rozložiť a stlačiť): pondelok 8. februára, pondelok 4. apríla, pondelok 2. – 30. mája, pondelok 27. júna.

Zber **komunálneho odpadu** z domácností v roku 2016 sa bude uskutočňovať každý nepárny týždeň v dňoch streda a štvrtok.:

streda – Ul. M. R. Štefánika, E. Skákalu, Hollého, Hurbanova, Dlhá, Gucmanova, Záhradnícka, Piešťanská cesta, Hviezdoslavova, Kukučínova, I. Krasku, J. Kráľa, Jilemnického, Rázusova, Šulekovská cesta;

štvrtok – Bernolákova, Ul. E. Pauloviča, J. Simonidesa, Hlohovská cesta, Nám sv. Ignáca, Kukučínova, Strečanského, Nádražná, J. Murgaša, Gojdičova, Sládkovičova, Holubyho, Moyzesova, Štúrova, ŽSR, Trnavská cesta, Ul. 1. mája

(ra)

Na ťahu je extraligový hráč z Mesta ruží

V Hlohovci býva viacero výborných šachistov. Jedným z nich je aj Ing. Vladimír Škreňo. Narodil sa 5. 8. 1979 v Nitre, ale je dlhoročným obyvateľom Hlohovca. Po absolvovaní štúdia na Gymnázium v Hlohovci úspešne promoval na Fakulte chemickej a potravinárskej technológie STU v Bratislave. Pre náš časopis poskytol krátke interview:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

K šachu ma priviedol otec už ako päťročného a odvtedy ma svet 64 polí očaril. Svoje prvé súťažné partie som odohral pod vedením Ing. Ferdinanda Bišču, ktorý rozvíjal najmä mládežnícky šach v TJ Lokomotíva Hlohovec. Vytvorilo sa tu silné žiacke družstvo, s ktorým som absolvoval súťaže po celej bývalej ČSSR. Najväčším úspechom družstva bolo v júni 1988 umiestnenie na 4. mieste na Majstrovstvách Slovenska 6-členných družstiev (Miroslav Tomašovič, Ladislav Jančíčka, František Gábriš, Ondrej Pritula, Vladimír Škreňo, Ivona Jančíčková)

v Bratislave. Ďalším úspechom mládežníckeho šachu pre Hlohovec bolo prebojovanie sa v roku 1992 do Slovenskej národnej ligy mladšieho dorastu. Neskôr som krátke obdobie hral aj za TJ Sokol Hlohovec. Nakoniec sa všetky šachové aktivity v meste Hlohovec v roku 1993 spojili do jedného klubu a vznikol ŠK Slovakofarma Hlohovec. Tu sa sformovalo jedno z najsilnejších dorasteneckých družstiev na Slovensku, ktoré v ročníku 1997/1998 v zložení Ján Hlas, Vladimír Škreňo, Miroslava Sýčová, Pavol Lahučký, Tomáš Malovec a Elena Chorvátová získalo nakoniec pre Hlohovec i dorastenecký titul majstra republiky. Zároveň v roku 1998 som bol primátorom mesta ocenený za rozvoj športu v meste Hlohovec.

Ako ďalej pokračoval váš výkonnostný rast?

Po „opustení“ žiackych a dorasteneckých vekových kategórií som postupne začal hrať za „A“ družstvo Hlohovca, s ktorým som sa v ročníku 1999/2000 prebojoval do extraligy medzi klubovú elitu Slovenska. Medzi najlepšimi tímami sme získali 1 titul majstra republiky (2003/2004) a 3 bronzové medaily (2001/2002, 2005/2006, 2006/2007). V apríli 2010 som ako kapitán priviedol náš tím i k titulu majstrov Slovenska v bleskovom šachu 4-členných tímov (František Vass, Juraj Matejovič, Vladimír Škreňo, Lubomír Bojda). Pri preberaní medailí som si však nemyslel, že tento úspech pre Hlohovec bude asi na veľmi dlhú dobu posledný. Pred ročníkom 2010/2011 odstúpil od podporovania dlhoročný sponzor a vedenie klubu nenašlo finančné prostriedky, ale, žiaľ, ani vôľu odohrať ďalší ročník extraligy a družstvo prihlásilo až do piatej najvyššej súťaže. Hráči, ktorí mali výkonnosť a ambície hrať vo svojom voľnom čase s kvalitnejšími súpermi, odišli do iných klubov. Bola to obrov-

ská škoda, pretože šach v Hlohovci má veľkú tradíciu a za sebou aj veľké úspechy. A tak po 26 rokoch som z domáceho klubu odišiel aj ja a postupne som hral najvyššiu šachovú súťaž za Zemplín Michalovce, NŠK Nitra a v súčasnosti som hráčom extraligového družstva REINTER Humenné.

Čím vás priťahuje šachová hra?

Na „kráľovskej hre“ ma fascinuje veľa vecí, ale najmä skutočnosť, že je to láska na celý život a dá sa hrať či už súťažne alebo len tak pre zábavu s priateľmi počas celého života. Zároveň je to príležitosť veľa cestovať, spoznávať nové zaujímavé miesta a ľudí.

Keď nehráte šach, akým spôsobom relaxujete?

Vo voľných chvíľach rád čítam knihy. Rekreačne sa lyžujem, hrám futbal, tenis a squash. V poslednom období však veľmi rád behávam a zabehol som si napr. maratón v Prahe a Lublane. V mladosti som absolvoval základnú umeleckú školu, tak si občas zahrám na nejakom hudobnom nástroji.

Aký je váš názor na zaradenie šachu do škôl ako povinný alebo nepovinný predmet?

V niektorých krajinách sveta je výučba šachu na školách povinná. Je to, samozrejme, podložené veľkou popularitou a tradíciou tohto športu v danej krajine. U nás by som to videl skôr na dobrovoľnej báze ako nepovinný predmet. Šach môže v dnešnej dobe mladým žiakom len pomôcť. Naučí ich to sústrediť sa, plánovať, predvídať rôzne alternatívy, zobrať na seba zodpovednosť za určité rozhodnutia, zlepšiť priestorové videnie a tiež schopnosť ráťania. A toto sú vlastnosti, ktoré určite využijú v budúcnosti a stanú sa z nich úspešní ľudia v rôznych odboroch a oblastiach.

Vykonávali ste niekedy aj trénerskú činnosť?

Nie, uprednostňujem aktívnu hru.

Riešili ste niekedy šachové problémy z novin a časopisov?

Áno, ale skôr v minulosti, keď som bol mladší. Dnes pri tréningu využívam iný typ literatúry a inú formu prípravy.

Aký význam má podľa vás šachová rubrika v lokálnej alebo regionálnej tlači?

Myslím si, že je veľa ľudí, ktorí aktívne šach nehrajú, ale napriek tomu poznajú pravidlá a vedia, ako sa šachové figúrky pohybujú po šachovnici. Títo ľudia nebudú vyhľadávať špecializovanú literatúru pre ligových hráčov, ale ak si nájdú šachový diagram v novinách či časopise, radi sa ho pokúsia vyriešiť. A ako som už spomínal, je to malá „mozgová gymnastika“.

Za aké šachové kluby hráte v ročníku 2015/2016?

Najvyššiu šachovú súťaž – extraligu - hrám za REINTER Humenné, kde je napr. mojím spoluhráčom aj v súčasnosti najlepší slovenský šachista veľmajster Ján Markoš. Na hostovanie hrám 1. ligu za Nitru (západnú časť) a za Zemplín Michalovce (východnú časť). Občas, keď sa nekrižujú termíny extraligy a 1. ligy, pomôžem aj chlapcom v 3. lige za Hlohovec. Predsa len to je srdcová záležitosť...

Plánujete niekedy hrať turnaj v Šachovom vlaku, ktorý býva vypravený každoročne na jeseň z Prahy?

Ide o veľmi zaujímavú myšlienku, ktorú so záujmom sledujem od jej vzniku a pánu Matochovi, ktorý ju dostal do praxe, fandiím, aby v podobných projektoch pokračoval aj v budúcnosti. Momentálne však uprednostňujem cez leto silný medzinárodný turnaj pri mori, na jeseň tradičný a za ostatné roky najsilnejší turnaj na Slovensku vo Vysokých Tatrách, a tak na účasť v Šachovom vlaku už nie je priestor. Ale človek nikdy nevie...

Na záver zaželajme Vladovi na potulkách šachovým svetom veľa šťastia a nech robí svojou hrou i vystupovaním dobré meno celému mestu Hlohovec i Slovensku!

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik

Šachová partia pre zábavu i poučenie

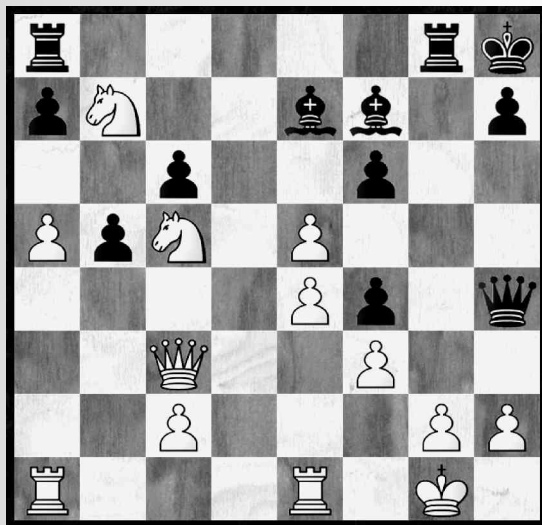
Biely: FM László Pergel (2293)

Čierny: Vladimír Škreňo (2208)

[B31]

Hlohovec 15. 3. 2009, extraliga 2008/2009 (ŠK Zentiva Hlohovec - ŠK Dunajská Streda)

1.e4 c5 2.Jf3 Jc6 3.Sb5 (Tzv. Nimcovič-Rossolimov útok; tento tah v sicílskej obrane prvýkrát v turnajovej partii použil A. Nimcovič v Keckeméte r. 1927; po 3.d4 cxd4 4.Jxd4 e5 5.Jb5 a6 6.Jd6+ Sxd6 7.Dxd6 Df6 8.Dd1 Dg6 sa hrá v systéme B32.) **3. - g6** (Iná možnosť čierneho je: 3. - e6 4.0-0 Jge7 5.Ve1 a6 6.Sxc6 Jxc6 7.d4 cxd4 8.Jxd4 d6 9.Jc3 Se7 10.Jxc6 bxc6 11.Dg4 Kf8 12.b3 h5 13.De2 e5 14.Ja4 g6 15.c4 Kg7 atď.) **4.Sxc6** (4.0-0 Sg7 5.Ve1 Jf6 6.e5 Jd5 7.Jc3 Jc7 8.Sxc6 dxc6 9.Je4 Je6 10.d3 b6 11.Se3 Dc7 12.Dd2 Sxe5 13.Jxe5 Dxe5 14.Sh6 podľa korešp. partie

Perry-Boldyš 2005.) **4. - dxc6 5.0-0** (V partii Svidler-Sutovskij, Tilburg 1996 sa pokračovalo: 5.d3 Sg7 6.h3 e5 7.Se3 De7 8.Dd2 Jf6 9.Sh6 0-0 10.Jc3 Jh5 11.Je2 Sxh6 12.Dxh6 c4 13.0-0 cxd3, keď sa nakoniec súperii dohodli v 30. ťahu na remíze.) **5. - Sg7 6.Ve1 e5 7.d3 b6 8.a4 f6 9.Se3 Se6 10.a5 Je7 11.Jbd2 0-0 12.Jc4 Dc7 13.Jfd2 Vfd8 14.Db1 g5 15.b4 b5 16.Ja3 cxb4 17.Dxb4 Jg6 18.Jb3 Jf4 19.Jc5 Sf7 20.Jb1 Sf8 21.Jd2 Dc8 22.Dc3 Dg4 23.Sxf4 gxf4 24.f3 Dh4 25.Jdb3 Kh8 26.Jb7 Vdc8 27.J3c5 Se7 28.d4 Vg8 29.dxe5** (Pozri diagram!) **29. - Vg5?!** (29. - Vxg2+! 30.Kxg2 Vg8+ 31.Kh1 Df2 32.Vg1 Vxg1+ 33.Vxg1 Sh5 34.Jd6 h6 35.Je6 Sxf3+ 36.Dxf3 Dxf3+ 37.Vg2 Sxd6 38.exd6 Dd1+ 39.Vg1 Dxd6 40.Jg7 Dd4 41.Jh5 De4+ 42.Vg2 De1+ 43.Vg1 De5 44.Jg7 De4+ 45.Vg2 f3 -+) **30.exf6?** (30.Jd6! Sc4 31.Jd3 Vag8 32.Ve2 Vh5 33.Kf1 Dxh2 34.Vf2 b4 35.Db2 Sd6 36.exd6 Dh4 37.Ke2 c5 38.Vh1 Dxh1 39.Dxf6+ Vg7 40.c7 h6 41.d8D+ Kh7 42.Df8 Sg8 43.Jxf4 Vhg5 44.Vf1 Dh2 45.Ke3 Vf7 46.Dd6+ c4 47.Db8 -+) **30. - Sxc5+ 31.Jxc5 Vag8 32.Ve2 Vh5 33.Vf2 Dxh2+ 34.Kf1 Vxc5 35.Dxc5 Sc4+** (35. - Dh1+!? 36.Ke2 Dxa1 37.De7 Sc4+ 38.Kd2 Dxa5+ 39.Kc1 Da1+ 40.Kd2 Dd4+ 41.Kc1 Dxf2 42.f7 De3+ 43.Kb2 Dd4+ 44.Kb1 Sxf7 45.Dxf7 Vxg2 46.De8+ Vg8 -+) **36.Dxc4 bxc4 37.Vd1 Dh1+ 38.Ke2 Dh5 39.Vd6 Dc5 40.Ve6 De3+** (41.Kf1 Dc1+ 42.Ke2 Vd8) **a biely sa vzdal.**

Stručne ocenenia a úspechy Vladimíra Škreňo:

Zo žiackych a dorasteneckých úspechov si najviac váži: 2. miesto na MSR do 10 rokov (Prievidza 1989), 1. miesto na Majstrovstvách Západoslvenského kraja do 12 rokov (Trna-

va 1989), 1. miesto na Majstrovstvách Západného Slovenska do 14 rokov (Hlohovec 1993), dva cenné kovy v Slovenskej národnej lige staršieho dorastu (3. miesto 1996/1997, resp. 1. miesto 1997/1998).

V mužských kategóriách:

1. miesto na Majstrovstvách Trnavského kraja (Hlohovec 2004), 9. miesto na MSR v rapid šachu (Ružomberok 2004), 3. miesto na Akademických MSR v bleskovom šachu (Nitra 2006), 13 ročníkov v najvyššej šachovej súťaži v Extralige (zlato 2003/2004, 3 x bronz 2001/2002, 2005/2006, 2006/2007), titul majstra Slovenska v bleskovom šachu 4-čl. družstiev (Trenčín 2010), víťazstvá na rôznych šachových turnajoch (najmä Open Prievidza 2005, Zemplínska Veža 2008, Memoriál Ferdinanda Bišču 2012 a 2013), účasť na troch Majstrovstvách Európy, najvyšší dosiahnutý medzinárodný rating 2258 (november 2015), resp. národný 2308 (máj 2008).

(GK)

Šachové okienko

Autor dvojťažky **Jozef Linder** (* 29. mája 1926 - 8. 9. 2009) nepatrí medzi plodných šachových skladateľov. Z mála skladieb (prvotina r. 1947), ktoré zložil (asi 15, z nich dve trojťažky), sme vybrali jednu „polozabudnutú“, aby sme sa neopakovali stále s tou istou dvojťažkou (asi jeho najlepšou), ktorá bola uverejnená v Magyar Sakkélet r. 1952 a je reprodukováaná aj v publikácii *Kompozičný šach na Slovensku*. Narodil sa v obci Hájniky, ale neskôr sa presťahoval do Sliača, kde pracoval v kúpeľoch ako stravovací referent. Usporiadal a rozhodoval viacero šachových turnajov. Bol dlhoročným predsedom Komisie mládeže Slovenského šachového zväzu a tiež aj jedným zo zakladajúcich členov Slovenskej organizácie kompozičného šachu, v ktorej vedení pracoval dvadsaťpäť rokov (1952 - 1977). Navrhol a úplne organizoval slávne tematické turnaje „BABY“ (Banská Bystrica). Pripravoval niekoľko šachových rubriek (napr. v banskobystrickom Smere v r. 1958 - 1969 a vo zvolenskom Kultúrnom mesačníku) a popri nich usporiadal sériu skladateľských a riešiteľských súťaží. Asi kvôli veľkému pracovnému zaťaženiu mu nezostal čas na skladanie väčšieho počtu šachových úloh. Koncom mája si slovenskí kompoziční šachisti pripomenú jeho nedožitú 90. narodeniny.

Biely začne a dá mat 2. ťahom! Skladba bola uverejnená v šachovej rubrike denníka

Skladba č. 25
Jozef Linder
Práca 7. 10. 1950

Mat 2. ťahom (7 - 7)

Práca ešte v r. 1950, ktorú pripravoval František Ungváry. Prezradíme, že v úvodníku ponúka biely ako obeť svoju dámu. V riešení využil tiež otváranie batérie: veža - jazdec. Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 20. marca. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 24 (Kollárik) bol vyžrebovaný Michal Hlinka z Košíc. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 24 (Kollárik): Autorom zamýšľané riešenie (intencia) - **1. - Dxf2+ 2.Vxf2 Va1+ 3.Vf1 Vxf1+ 4.Kxf1 Je3+ 5.Kf2 Jxf5 6.b6!** (6.Kxf3? Jd4+ 7.Ke4 Jxb5! 8.Kd5 Ja3 9.Kc5 Jc2 10.Kc4 Kg5 11.Kd3 Kf4 12.Kxc2 Ke3 13.Kc1 Kd3 14.Kb2 Kd2 15.Kb1 Kc3 a čierny vyhrá; 7. - Jxb3? 8.b6 Jc5+ 9.Kd4 b3 10.Kc3 Kg6 11.b7 Jxb7 12.Kxb3 =) **6. - Jd6** (7.b7? Jxb7 8.Kxf3 Jc5 9.Ke3 Jxb3 10.Kd3 Ja5 a čierny vyhrá; 6. - Jd4 7.b7 Jc6 8.Kxf3 Kg6 9.Ke4 Jb8 10.Ke5 Kf7 11.Kd6 Ja6 12.Kd7 Kf6 13.Kc6 Ke7 14.Kb6 Jb8 15.Kc7 Ja6+ 16.Kb6 =) **7.Kxf3 remíza** (7. - Kg5 8.Ke3 Kf5 9.Kd4 Ke6 10.Kc5 Kd7 11.Kxb4 =).

1. - Dxb3 2.Dxg4 Df7 3.Vc1 Vxb5 4.Vc6+ Kh7 5.De4+ Vf5 6.Kf1 Dh5 7.Vc7+ Kg8 8.Vc8+ Kh7 9.Vc7+ Kg8 10.Vc8+ s remízou opakovaním ťahov (2.Vc1? Dg8! 3.Dxf3 Je5+ 4.Dg2 Dxg2+ 5.Kxg2 b3 6.b6 b2 7.Vb1 Vb5 8.Kf1 Jc4 9.Ke2 Vxb6 10.Kd3 Ja3 a čierny vyhrá).

1. - De2 (hrozí 2. - Dxf1+ 3.Kxf1 Va1+ 4.Db1 Vxb1 mat) 2.Df4+ (2.Dxg4? Dxf1+ 3.Kh2 Dxf2+ 4.Kh3 Df1+ 5.Kh4 De1+ 6.Kh3 Dh1+ 7.Kg3 Dg2+ 8.Kf4 Dxg4+ 9.Kxg4 f2 -+, 3.Kxf1 Va1 mat) 2. - Kh5 3.Df7+ Kg5 4.Dg7+ Kf5 5.Dh7+ Ke6 6.Dg8+ Kf5 7.Dh7+ Kf6 8.Dh4+ Kf5 9.Dh7+ s pozičnou remízou opakovaním ťahov. Štúdia bola už siedmym originálnym príspevkom v našej rubrike.

Naši riešitelia nám o štúdií napísali:

Marián Miklaš z Leopoldova nevedel nájsť remízu po: 1. - Da1! 2.Df4+ Kh5 3.Dxf3 Df6 4.Dc6 Dg5 5.Dh1+ Dh4 6.Dd5+ Kh6 7.De6+ Jf6 -+...

Luboš Kekely zo Snežnice nás upozornil, že po: 1. - Da1! 2.Df4+ (2.Dxf3? Dxf1+ 3.Kxf1 Jh2+!) 2. - Kh5 3.Dxf3 Df6 vyhrá čierny (napr.: 4.Dd5+ Dg5 5.Dh1+ Kg6 6.-De4+ Kg7 7.Db7+ Kh8 8.Db8+ Dg8 9.Dxg8+ Kxg8 10.b6 Vb5 11.f3 Jf6 12.Kf2 Vxb6 13.Vd1 Kf7 14.Vd4 Ke6 15.f4 Kf5 16.Ke3 Kg4 17.Kd3 -+).

Uvedená chyba sa dá jednoducho odstrániť premiestnením čiernej Va5 na pole a4, lebo po 1. - Da1? nasleduje 2.bxa4! (2.Dxg4? Dxf1+ 3.Kxf1 Va1 mat, 3.Kh2 Dxf2+ 4.Kh3 Df1+ 5.Kh4 De1+ 6.Kh3 Dh1+ 7.Kg3 Dg2+ 8.Kf4 Dxg4+ 9.Kxg4 f2 10.bxa4 f1D -+); 1. - Dxb3? 2.Dxg4 Df7 3.Vc1 Dg7 4.Dxg7+ Kxg7 5.Vc4 Kf6 6.b6 Va8 7.b7 Vb8 8.Vxb4 Ke6 9.Kh2 Kd6 10.Kg3 Kc7 11.Kxf3 Vf8+ 12.Ke4 Ve8+ 13.Kd5 Kb8 14.f4 Vf8 15.Ke6 Ve8+ 16.Kf7 +-.

Michal Hlinka z Košíc navrhuje úpravu štúdie: biely - Kg1 Df5 Vf1 Jh1 Pb3 b5, čierny - Kh6 Da8 Va5 Jg4 Pb4 f3; remíza, čierny ťahá: 1. - Da7+ 2.Jf2 Dxf2+ 3.Vxf2 Va1+ 4.Vf1 Vxf1+ 5.Kxf1 Je3+ 6.Kf2 Jxf5 7.b6 Jd6 8.Kxf3 = alebo v inej pozícii: biely - Kg1 Dc4 Vf1 Jh1 Pb3 b5, čierny - Kh7 Da8 Va5 Sf5 Jg4 Pb4 f3; biely ťahá a vynúti remízu: 1.Df7+ Kh6 2.Dxf5 Da7+ atď.

(GK)

Spoločenská kronika

Január – február

2016

Narodili sa

Boris Žemla

Hana Harsanyiová

Dominika Šmondrková

Denis Kuzma

Ema Štefániková

Broňa Krajčovičová

Šimon Bučko

Samuel Šajbidor

Dominik Kolibecký

Dávid Vidlička

Naši jubilanti

Jozefína Bedráriková

Helena Grajciarová

Mária Levčíková

Eva Nosálová

František Tolarovič

Jaroslav Zelenay

František Bachňák

Karol Dančo

Marián Danišovič

Marta Galová

Anton Grimek

Ján Marko

Miroslav Osuský

Jozef Žovín

Milan Brezovský

Elena Grimeková

Anna Hlavnová

Gabriela Chalányová

Alica Jamborová

Marta Kocianová

Pavol Kolek

Margita Novotná

Vít Riha

Lidvína Špacírová

Lýdia Vančová

Anna Vančová

Jozef Hubinský

Margita Mellová

Valéria Ottingerová

Anna Pristašová

Marta Radošovská

Jozef Sýkora

Milan Tittel

Ján Bednárík

Helena Gulová

Opustili nás

Dezider Zverina

Stanislav Enderle

Emília Motúzová

Adela Kluchová

Štefan Boleček

Katarína Kancková

Miroslav Hutta

Irena Ottingerová

Vladimír Jasenák

Magdaléna Gavorníková

Pavel Kulich

Ladislav Kleiman

Pripravila
Mgr. Viera Lietavová.

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 30. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: február 2016

Foto: V. Moravčík, M. Moravčíková